

Patryk Dąbrowski 100584 Aleksander Kędzierski 98875 Paweł Lampe 99277 Mateusz Sikora 99615

Platforma zarządzania zdarzeniami na urządzeniach mobilnych if $\{y\}$

Bachelor's Thesis

Supervisor: dr inż. Jerzy Błaszczyński

Poznań, 2014

Spis treści

1	\mathbf{Wst}	ęp
	1.1	Opis problemu i koncepcja jego rozwiązania / motywacja
	1.2	Cele i zakres pracy
	1.3	Podział prac
	1.4	Omówienie pracy
2	Wyı	nagania 5
	2.1	Wymagania funkcjonalne
		2.1.1 Przypadki użycia platformy
		2.1.2 Przypadki użycia Aplikacji - przykładowe Recepty
	2.2	Wymagania pozafunkcjonalne
3	Zarz	ządzanie zdarzeniami na urządzeniach mobilnych
	3.1	Definicja pojęć
	3.2	Istniejące rozwiązania.
		3.2.1 On X
		3.2.2 Tasker
4	Arc	hitektura platformy 11
-	4.1	Recepty
	7.1	4.1.1 Cykl życia
	4.2	Biblioteka
	4.3	Aplikacja kliencka
	4.4	Targowisko
	7.7	4.4.1 Analiza problemu
		4.4.2 Rozwiązanie
		4.4.3 Zintegrowane środowisko programistyczne
		4.4.4 Repozytorium recept
		4.4.5 Rozwidlanie
	4.5	Serwer
5		s implementacji 17
J	5.1	•
	0.1	Recepty
		0.1.1 raramenty - requestrarams

2 Spis treści

		5.1.2	Używane Podfunko	jor	nal	no	ści	_	re	que	est	Fea	atı	ire	\mathbf{s}					18
		5.1.3	Logika recept – ha	ndl	еE	ve	$_{ m nt}$													19
		5.1.4	Aktywacja																	19
		5.1.5	Deaktywacja																	21
	5.2	Bibliot	teka																	22
		5.2.1	Serwis																	22
	5.3	Podfu	nkcjonalności																	22
	5.4	Aplika	cja kliencka																	23
		5.4.1	Obsługa Targowisk	a																23
		5.4.2	Obsługa pobranych	ı R	ec	epi	t.													24
		5.4.3	Komunikacja serwi	su	Z a	apl	ika	acj	ą l	αli∈	enc	ką								24
	5.5	Targov	visko																	25
		5.5.1	Wzorzec MVC																	25
		5.5.2	Interfejs graficzny																	25
		5.5.3	Edytor Ace																	
		5.5.4	Skrypt BASH																	
		5.5.5	API																	27
	5.6	Serwer	recept grupowych																	27
		5.6.1	Baza danych																	
		5.6.2	Grupy i użytkowni																	
		5.6.3	Kolejka komunikat	-																
		5.6.4	Parametry																	
	5.7	Protok	kół komunikacji																	
	5.8		technologie																	
	5.9		narzędzia																	
	5.10	-	zenia mobilne																	
	5.11	_	akietów																	
		5.11.1	Pakiety Aplikacji																	30
			Pakiety Biblioteki																	
		5.11.3	Pakiety Serwera .																	31
c	TD4		-																	
6	rest	y oraz	wyniki?																	35
7	Zako	ończen	ie																	37
	.1	TODO)																	37
Bib	liogr	afia																		39

Wstęp

- 1.1 Opis problemu i koncepcja jego rozwiązania / motywacja
- 1.2 Cele i zakres pracy
- 1.3 Podział prac

TODO: przedmowa

- Patryk Dąbrowski
 - text
 - text
- Aleksander Kędzierski
 - text
 - text
- Paweł Lampe
 - Implementacja targowiska
 - $-\,$ Administracja serwerem z systemem Linux
- Mateusz Sikora
 - text
 - text

1.4 Omówienie pracy

Nixx nett hier

Wymagania

TODO: przedmowa

2.1 Wymagania funkcjonalne

2.1.1 Przypadki użycia platformy

UC1 Tworzenie Recepty

- 1 Użytkownik wchodzi na stronę Targowiska.
- 2 Użytkownik tworzy nową Receptę.
- 3 Użytkownik pisze kod w edytorze online.
- **3a** Użytkownik pisze kod lokalnie (np. w Eclipse) i przekazuje kod do Targowiska.
- 4 Serwer kompiluje receptę.
- 5 Użytkownik pobiera receptę na telefon.
- 6 Recepta działa na telefonie.

UC2 Ocena Recepty

- 1 Użytkownik wchodzi na stronę Targowiska.
- 2 Targowisko

6 2 Wymagania

2.1.2 Przypadki użycia Aplikacji - przykładowe Recepty

2.2 Wymagania pozafunkcjonalne

ID:	PF01
Nazwa:	System operacyjny dla aplikacji mobilnej
Kategoria:	Środowisko
Priorytet:	Wysoki
Opis:	Systemem operacyjnym aplikacji mobilnej jest Android w wersji minimum 2.1.
ID:	PF02
Nazwa:	Środowisko uruchomieniowe dla aplikacji serwerowej
Kategoria:	Środowisko
Priorytet:	Wysoki
Opis:	Aplikacja serwerowa powinna działać na maszynie wirtualnej Java.
ID:	PF03
Nazwa:	Używane technologie
Kategoria:	Technologie
Priorytet:	Wysoki
Opis:	Wykorzystane technologie nie mogą być płatne
ID:	PF04
Nazwa:	Zunifikowane środowisko programistyczne
Kategoria:	Narzędzia
Priorytet:	Wysoki
Opis:	Programiści muszą zdecydować się na wspólne narzędzie do redagowania kodu (np. Eclipse)
ID:	PF05
Nazwa:	Ograniczone zużycie energii urządzenia mobilnego
Kategoria:	Wydajność i niezawodność
Priorytet:	Średni
Opis:	Działanie aplikacji nie powinno w znaczącym stopniu skracać czasu pracy urządzenia na baterii

ID:	PF06
Nazwa:	Ograniczone zużycie zasobów urządzenia mobilnego.
Kategoria:	Wydajność i niezawodność
Priorytet:	Średni
Opis:	Aplikacja nie powinna spowalniać działania innych aplikacji.
ID:	PF07
Nazwa:	Czas reakcji aplikacji na zdarzenie
Kategoria:	Wydajność i niezawodność
Priorytet:	Wysoki
Opis:	Aplikacja powinna reagować na zdarzenia lokalne w mniej niż 2 sekundy
ID:	PF08
Nazwa:	Zgodność ze standardami kodowania dla języka Java
Kategoria:	Zgodność ze standardami
Priorytet:	Wysoki
Opis:	Zarówno kod aplikacji mobilnej, jak i serwerowej powinien być redagowany zgodnie ze standardami dla języka Java
ID:	PF09
Nazwa:	Przechowywanie haseł
Kategoria:	Bezpieczeństwo
Priorytet:	Wysoki
Opis:	Szyfrowane zapamiętywanie hasła użytkownika.
ID:	PF10
Nazwa:	Przechowywanie haseł
Kategoria:	Bezpieczeństwo
Priorytet:	Wysoki
Opis:	Przechowywanie skrótu hasła na serwerze.
ID:	PF11
Nazwa:	Długość recepty
Kategoria:	Użyteczność
Priorytet:	Wysoki
Opis:	Kod recepty powinien być możliwie najkrótszy
ID:	PF12
Nazwa:	Tworzenie recept
Kategoria:	Użyteczność
Priorytet:	Wysoki
Opis:	Proces tworzenia recepty powinien być możliwie najprostszy

8 2 Wymagania

ID:	PF13
Nazwa:	Dystrybucja recept
Kategoria:	Użyteczność
Priorytet:	Średni
Opis:	Proces dystrybucji recepty powinien być możliwie najprostszy
ID:	PF14
Nazwa:	Bezpieczeństwo recept
Kategoria:	Bezpieczeństwo
Priorytet:	Wysoki
Opis:	Recepta powinna korzystać tylko z biblioteki if{y} oraz pakietów narzę-
	dziowych Java

			- 1				_
н	c	7	А	7	1	ł	
١,	ľ	_	u	_	а		

Zarządzanie zdarzeniami na urządzeniach mobilnych

TODO: przedmowa

3.1 Definicja pojęć

- Podfunkcjonalność (ang. Feature) Część biblioteki zapewniająca Receptom dostęp do pozdbioru funkcjonalności Androida.
- Zdarzenie (ang. Event) Zmiana stanu systemu, która powoduje uruchomienie kodu Recepty.
- Recepta (ang. Recipe) Napisany przez użytkownika fragment kodu opisujący, co ma się zdarzyć po spełnieniu pewnych warunków.
- Targowisko (ang. Market) Aplikacja internetowa pozwalająca tworzyć i pobierać Recepty.
- Aplikacja Aplikacja androidowa wykorzystująca bibliotekę if{Y}.
- Serwer Grup Komputer z działającą aplikacją, która zarządza grupami użytkowników i Zdarzeniami Grupowymi.
- Zdarzenie Grupowe Zdarzenie związane z Grupą, wysyłane lub odbierane przez Aplikację z Serwera Grup.
- Grupa Zbiór użytkowników identyfikowalny przez nazwę zdefiniowany na Serwerze Grup.
- Dziennik (ang. Log) Moduł systemu odpowiedzialny za zapis zdarzeń.

3.2 Istniejące rozwiązania

3.2.1 On X

Aplikacja firmy Microsoft umożliwiającą kontrolowanie telefonu z systemem Android używając kodu napisanego w JavaScript. Umożliwia wysyłanie Zasad (and. Rules) na telefon

poprzez stronę internetową. Dostęp do funckcjonalości systemu Android jest zapewniony przez API w postaci Wyzwalaczy (ang. Triggers) i Akcji (ang. Actions). Cały system jest [niestety] połączony z Facebookiem i wymaga posiadania tam konta. Na podstawie [1].

3.2.2 Tasker

Architektura platformy

System składa się z biblioteki, przykładowej aplikacji appIFY oraz aplikacji działających na serwerze - Serwera Grup oraz Targowiska. Aplikacja korzysta z biblioteki oraz komunikuje się z serwerem. Oprócz tego Serwer Grup oraz Targowisko udostępniają z poziomu przeglądarki takie funkcje jak rejestracja użytkowników czy tworzenie Recept. Kluczowym założeniem było maksymalne uproszeczenie kodu recept.

Kod Aplikacji jest podzielony na dwie części:

- bibliotekę IFY
- aplikację appIFY

Celem takiego podziału jest ułatwienie tworzenia innych aplikacji opartych o bibliotekę.

4.1 Recepty

Miejscem, gdzie zdefiniowana jest właściwe działanie Aplikacji są Recepty – są w nich opisane wszystkie zdarzenia, które mają nastąpić po spełnieniu pewnych warunków. Docelowo będą one tworzone przez użytkowników i pobierane z Targowiska, jednak istnieją także przykładowe Recepty wbudowane w Aplikację, mające na celu ułatwienie użytkownikom tworzenia nowych na ich podstawie oraz rozszerzenie początkowej funkcjonalności aplikacji. Na receptę składają się:

- opis używanych podfunkjonalności
- opis wymaganych parametrów
- opis jej właściwego działania

Deklarowanie używanych podfunkcjonalności ma dwa główne cele - po pierwsze, użytkownik widzi, czego używa recepta, co nieco poprawia jego bezpieczeństwo przy używaniu recept innych użytkowników, po drugie pozwala to inicjalizować nasłuchiwanie zdarzeń systemowych tylko wtedy, gdy istnieje aktywna recepta, która na nie reaguje - kod recepty nie musi inicjalizować większości podfunkcjonalności, wystarczy deklaracja ich używania. Wyjatkiem jest podfunkcjonalność grup, gdzie komunikacje należy zainicjalizować.

Parametry pozwalają użytkownikowi na dostosowanie recepty do swoich wymagań, bez potrzeby pisania nowej. W naszych przykładowych receptach były to np. numer telefonu do wysłania SMS lub jego tekst czy też zasieg znajdowania znajomych na podstawie GPS.

TODO: Lanie wody poniżej? Właściwa logika recepty jest zawarta w funkcji reakcji na zdarzenie. Jest to rozwiązanie podobne do wzorca obserwatora, Recepta staje się jednak obserwatorem automatycznie na podstawie zadeklarowanych podfunkcjonalności, a wszytkie zdarzenia wywołują tą samą metodę w Recepcie. Takie rozwiązanie pozwala zmniejszyć ilość kodu w receptach.

4.1.1 Cykl życia

W konstekście platformy if{y} zdefiniować można następujący cykl życia recepty:

- 1. Pisanie kodu
- 2. Kompilacja i budowa
- 3. Dystrybucja
- 4. Pobranie na urządzenie mobilne
- 5. Uruchomienie
- 6. Działanie

4.2 Biblioteka

Biblioteka zawiera głównie API dostępne z poziomu recept, czyli między innymi Podfunkcjonalności, które agregują i upraszaczają dostęp do metod z API systemu Android. Oprócz tego znajduje się tam moduł odpowiedzialny za zarządzanie cycklem życia Recept i Podfunkcjonalności, który działa cały czas w tle. Podfunkcjonalności są inicjalizowane przez serwis przy uruchamianiu recepty, która deklaruje ich użycie. Zapewniają one dostęp do określonych funkcji, takich jak odczyt danych z sensorów, odbieranie i wysyłanie SMS'ów i wiele innych.

4.3 Aplikacja kliencka

Najważniejszym elementem Aplikacji jest interfejs użytkownika – ekrany takie jak wyświetlanie listy dostępnych lub aktywnych recept, ustalanie ich parametrów i ich włączanie i wyłączanie. Dodatkowo aplikacja jest zintegrowana z Targowiskiem umożliwiając pobieranie z niego recept. Umożliwia też logowanie się do Serwera Grup. TODO: Dop

4.4 Targowisko

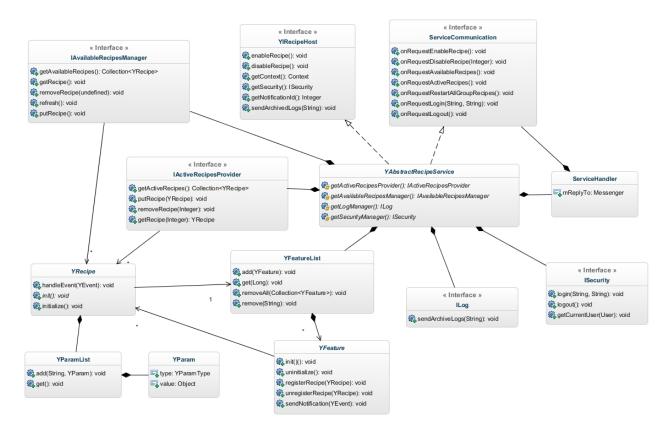
4.4 Targowisko

- 4.4.1 Analiza problemu
- 4.4.2 Rozwiązanie
- 4.4.3 Zintegrowane środowisko programistyczne
- 4.4.4 Repozytorium recept
- 4.4.5 Rozwidlanie

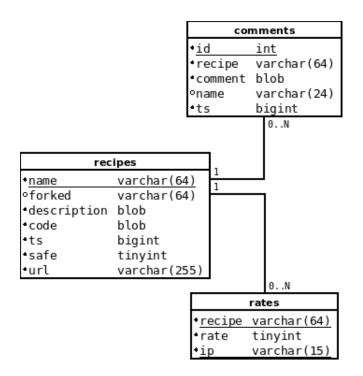
4.5 Serwer

Głównym zadaniem przy tworzeniu recept grupowych jest przekazywanie wiadomości umożliwiajęce komunikację miedzy klientami i wymianę danych. Informacje niezbędne do działania tak ważnej funkcjionalności powinny być jednocześnie rozsyłane w prosty i łatwy do odczytania sposób przez każdą ze stron. Jednym z podejść było wykorzystanie protokołu MQTT (MQ Telemetry Transport), który nie spełniał naszych oczekiwań poenieważ nie posiadał gotowych rozwiązań na systemy mobilne oraz okazał się zbyt trudny w implementacji przy założeniu projektu o jak najprostrzym rozwiązaniu komunikacji. Kolejnym sposobem rozwiązania problemu komunikacji mogła być usługa Google Cloud Messaging (GCM), lecz nie spełniała jednych z założeń projektu o odseparowaniu aplikacji od sieci społecznościowych i isniejących serwisów. Bezpośrednia komunikacja z użyciem połączenia internetowego między urządzeniami mobilnymi nie jest możliwa, dlatego niezbędnym było wprowadzenie urządzenia pośredniczącego w przesyłaniu danych. Serwer pełni w takim wypadku funkcję łacznika, dzieki czemu znany jest adres na jaki nalezy wysłac komunikat który ostatecznie ma dotrzeć do odbiorcy. Koncepcja ta opiera sie o tak zwany mechanizm odpytywania (ang. polling), który jest prosty do zaimplementowania ale jednocześnie spełnia wszytski wymagania stawiane w projekcie. Odbieranie danych z serwera wykonywane poprzez cykliczne zapytania eliminuje problem łączności między aplikacja a pośredniczącym serwerem.

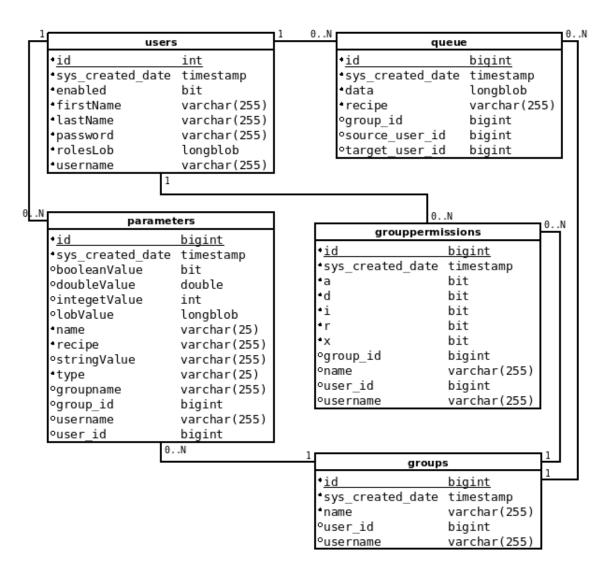
Istotnym aspektem w wymianie danych między użytkownikami są ograniczenia do komunikacji aby niemozliwe było otrzymanie wiadomosci od niezidentyfikowanego użytkownika. Intuicyjnym rozwiązanie jest połaczenie użytwkoników w grupy, w obrębie których będa mogli rozsyłać wiadomości. Grupy pozwalają ograniczyć wymianę danych do skończonej liczby użytkowników.

Rysunek 4.1: TODO:

Rysunek 4.2: Schemat bazy danych targowiska

Rysunek 4.3: Schemat bazy danych serwera

5.1 Recepty

Recepty dziedziczą po klasie abstrakcyjnej YRecipe i implementują jej abstrakcyjne metody. Obrazuje to poniższy przykład recepty, która odrzuca wszystkie nadchodzące połączenia i wysyła SMS o zdefiniowanej przez użytkownika treści do dzwoniącej osoby.

```
public class YSampleCallsSMS extends YRecipe {
  @Override
  public void requestParams(YParamList params) {
      //Message to send in SMS
      params.add("MSG",YParamType.String, "Sorry, I'm busy.");
  }
  @Override
  public long requestFeatures() {
      return Y.Calls | Y.SMS;
  }
  @Override
  public void handleEvent(YEvent event) {
      //event is incoming call
      if(event.getId() == Y.Calls){
         YCallsEvent e = (YCallsEvent) event;
         //extract phone number
         String phone = e.getIncomingNumber();
         //discard call
         mFeatures.getCalls().discardCurrentCall();
         //send sms
        mFeatures.getSMS().sendSMS(phone, mParams.getString("MSG"));
     }
  @Override
  public String getName() {
```

```
return "YSampleCallsSMS";
}
@Override
public YRecipe newInstance() {
   return new YSampleCallsSMS();
}
```

5.1.1 Parametry – requestParams

Metoda requestParams ma za zadanie poinformować, jakich parametrów recepta wymaga do działania. Początkowo miała ona po prostu zwrócić listę i wyglądałaby tak:

```
public void requestParams() {
    YParamList params = new YParamList();
    params.add("MSG",YParamType.String, "Sorry, I'm busy.");
    return params;
}
```

jednak tworzenie listy i zwracanie jej to dwie linie, które byłyby identyczne w każdej recepcie - ich wpisywanie może nieco irytować. Wobec tego obecnie metoda ta przyjmuje jako argument pustą listę parametrów, którą ma za zadanie wypełnić, zgodnie z założeniem maksymalnego uproszczenia kodu recepty.

5.1.2 Używane Podfunkcjonalności – requestFeatures

Metoda requestFeatures ma za zadanie poinformować system, jakich Podfunkcjonalności używa Recepta. Początkowo była ona podobna do requestParams i wypełniała listę nowymi obiektami odpowiedniej klasy, co wyglądałoby tak:

```
public void requestFeatures(YFeatureList features) {
   features.add(new YCallsFeature());
   features.add(new YSMSFeature());
   return params;
}
```

Przy takim rozwiązaniu jednak tworzyło się wiele niepotrzebnych obiektów - poprawnie zainicjalizowane Podfunkcjonalności powinny być tworzone w systemie tylko raz. Wystarczyłaby zatem lista identyfikatorów, pozwalająca zainicjalizować odpowiednie Podfunkcjonalności. Identyfikatorów jest jednak na tyle mało, że tak naprawdę nie potrzeba prawdziwej listy, wystarczy maska bitowa. Ułatwia to przesyłanie takiej listy między modułami systemu, działającymi w różnych procesach - nie trzeba się martwić o implementację w liście interfejsu Parcelable, potrzebnego do przesyłania obiektów między procesami w Androidzie.

Ostatecznie zatem metoda ta zwraca liczbę typu long, będącą sumą bitów reprezentujących poszczególne Podfunkcjonalności. Mapowanie tych bitów jest zawarte w klasie Y.

5.1 Recepty 19

```
[...]
public static final long Wifi = 0x0008;
public static final long GPS = 0x00010;
[...]
```

Dodatkowo warto zauważyć, że nazwy stałych w tej klasie odpowiadają nazwom Podfunkcjonalności oraz Zdarzeń - dla stałej **ABC** klasa z Podfunkcjonalnością nazywa się Y**ABC**Feature, a zdarzenie - Y**ABC**Event. Powinno to ułatwić automatyczne generowanie kodu recept.

5.1.3 Logika recept – handleEvent

Metoda jest wywoływana, gdy w systemie nastąpi zdarzenie związane z Podfunkcjonalnością używaną przez receptę. W argumencie podawane jest zdarzenie – obiekt typu YEvent. Aby poznać szczegóły zdarzenia recepta musi sprawdzić jego typ porównując wartość zwracaną przez getId() ze stałymi z klasy Y. Następnie można zrzutować zdarzenie na odpowiedni typ i poznać jego szczegóły.

Recepty mogą też zażądać pewnych danych od systemu, które są dostarczane asynchronicznie - na przykład przetłumaczenie danych z GPS na adres (Geocoder). Wyniki tego typu operacji również są przekazywane do recepty jako typ YEvent.

Z poziomu obsługi zdarzenia można także dostać się do listy Podfunkcjonalności oraz listy Parametrów poprzez metody getFeatures() i getParams(). Początkowo dostęp do Podfunkcjonalności odbywał się następująco:

```
YCallsFeature cf = (YCallsFeature) mFeatures.get(Y.Calls);
```

Jednak wymuszało to rzutowanie i niepotrzebnie wydłużało kod, zatem obecnie klasa YFeatureList zawiara metody pobierające konkretne podfuncjonalności.

```
public YCallsFeature getCalls() {
    return (YCallsFeature) get(Y.Calls);
}
```

Ich utrzymanie może być później nieco kłopotliwe - każde dodanie Podfunkcjonalności będzie wymagało dodania odpowiedniej metody, jednak uproszczenie kodu recepty jest tego warte.

Warto również wspomnieć, że metoda handle Event może rzucić dowolny wyjątek - recepta zostanie wówczas wyłączona. Ułatwia to pisanie recept zapewniając jednocześnie stabilność aplikacji.

5.1.4 Aktywacja

Fragmenty kodu przedstawione poniżej różnią się od oryginalnych – dla poprawy czytelności nie ma w nich tworzenia logów. Recepta jest aktywowana przez serwis, na podstawie nazwy i listy parametrów.

```
public int enableRecipe(String name, YParamList params) {
  int id = ++mRecipeID;
```

```
int timestamp = (int) (System.currentTimeMillis() / 1000);
   YRecipe recipe = mAvailableRecipesManager.getRecipe(name).newInstance();
   long feats = recipe.requestFeatures();
   YFeatureList features = new YFeatureList(feats);
   initFeatures(features);
   params.setFeatures(feats);
   if(!recipe.initialize(this, params, features, id, timestamp)){
      return 0;
   }
   for (Entry<Long, YFeature> entry : features) {
      entry.getValue().registerRecipe(recipe);
   }
   mActiveRecipesManager.put(id, recipe);
   return id;
}
```

Generowany jest ID konretnej instancji recepty oraz zapisywany jest czas jej uruchomienia. Następnie tworzony jest nowy obiekt typu właściwego do konkretnej recepty. W tym celu znajdujemy niezainicjaliwaną receptę w bazie i posługujemy się metodą newInstance - nie w tym miejscu kodu nie jest znana nazwa klasy recepty, aby móc wprost wywołać konstruktor. Innym możliwym rozwiązaniem byłby mechanizm refleksji, jednak to rozwiązanie jest szybsze, gdyż nie mogą być optymalizowane przez maszynę wirtualną [5] Dalej na podstawie zwróconej przez receptę maski bitowej tworzona jest lista podfunkcjonalności wymaganych przez receptę do działania. Następnie podfunkcjolności które już są aktywne są wpisywane do listy w miejsce niezainicjalizowanych, a pozostałę są aktywowane i dodawane do listy aktywnych.

```
protected void initFeatures(YFeatureList features) {
   for (Entry<Long, YFeature> entry : features) {
      Long featId = entry.getKey();
      YFeature feat = mActiveFeatures.get(featId);
      if (feat != null) {
        entry.setValue(feat);
      } else {
        feat = entry.getValue();
        feat.initialize(this);
        mActiveFeatures.add(feat);
    }
  }
}
```

Po zainicjalizowaniu Podfunkcjonalności Recepta jest w nich rejestrowana. Umożliwia to wywoływanie metody handleEvent w odpowiedzi na zdarzenia systemowe. Warto zauważyć, że zarówno Recepty jak i Podfunkcjonalności są leniwie inicjalizowane, co pozwala tymczasowo używać niezainicjalizowanych obiektów, a potem zastępować je innymi bez wykonywania zbędnych operacji.

5.1 Recepty 21

```
public final boolean initialize(IYRecipeHost host, YParamList params,
      YFeatureList features, int id, int timestamp) {
   mHost = host;
   mParams = params;
   mFeatures = features;
   mId = id;
   mTimestamp = timestamp;
   Log = new YLogger(createTag(mId, getName()), host);
   try {
      init();
   } catch (Exception e) {
      e.printStackTrace();
      return false;
   }
   return true;
}
```

Sama inicjalizacja recepty to głównie wstrzyknięcie jej parametrów, Podfunkcjonalności, ID oraz czasu aktywacji. Oprócz tego jest tworzony Dziennik Recepty oraz jest wywoływana funkcja init() zawierająca kod inicjalizacyjny specyficzny dla danej recepty (na przykład otwarcie kanału komunikacji z Serwerem Grup). Takie rozwiązanie w połaczeniu w modyfikatorem final w metodzie zapewnia jej wywołanie, a kod recepty nie ma dostępu do danych, które nie są mu potrzebne. Dodatkowo funkcja init() może się nie powieść - wyjątki są wówczas łapane, metoda initialize() zwraca wówczas wartość false, a recepta nie jej dodawana do listy aktywnych.

5.1.5 Deaktywacja

Deaktywacją recepty również zajmuje się serwis. Polega ona na usunięciu wyrejestrowaniu jej z Podfunkcjonalności, co powoduje, że nie dostanie ona powiadomienia o zdarzeniach, a następnie usunięciu jej z listy dostępnych recept. Dodatkowo są odinicjalizowane podfunkcjonalności, z których nie korzysta żadna inna recepta. Ich usuwanie z listy odbywa się w drugim przebiegu pętli, aby zabezpieczyć się przed wyjątkiem ConcurrentModificationException.

```
YLog.d("SERVICE", "UninitializeFeature: " + feat.getId());
    feat.uninitialize();
}

mActiveFeatures.removeAll(toDelete);
mActiveRecipesManager.remove(id);
}
```

5.2 Biblioteka

5.2.1 Serwis

Wszystkie operacje odbywające się w bibliotece działają w kontekście serwisu, zaimplementowane w klasie YAbstractRecipeService. Serwis w Androidzie to komponent aplikacji przeznaczony do długotrwałego wykonywania operacji w tle, nieposiadający interfejsu użytkownika. [6] Wszelka komunikacja z użytkownikiem przebiega poprzez aplikację, która komunikuje się z serwisem.

5.3 Podfunkcjonalności

Podfunkcjonalności to klasy agregujące pewne funkcje związane z systemem. Muszą być inicjalizowane, gdy zajdzie taka potrzeba i przechwytywać zdarzenia systemowe, przekazując je odpowiednim receptom. Klasą bazową jest dla nich YFeature. Są w niej zaimplementowane metody związane z czasem życia Podfunkcjonalności i Recepty, odpowiedzialne za rejestrowanie i odrejestrowywanie Recept, inicjalizację i deinicjalizację Podfunkcjonalności oraz sprawdzanie, czy Podfunkcjonalność jest używana przez recepty. Poza tym znajduje się w niej metoda odpowiedzialna za wysyłanie zdarzenia do Recept - sendNotification, wykorzystywana w poszczególnych Podfunkcjonalnościach. Zaimplementowano następujące podfunkcjonalności:

- Akcelerometr (YAccelerometerFeature.java) Umożliwia reagowanie na odczyty akcelerometru wbudowanego w urządzenie.
- AudioManager (YAudioManager.java)
 Umożliwia zarządzanie poziomem głośności dzwonka.
- Battery (YBatteryFeature.java) Umożliwia reagowanie na zmiany poziomu baterii urządzenia.
- Calls (YCallsFeature.java)
 Umożliwia reagowanie na połączenia przychodzące i inicjowanie połączeń wychodzących.
- Files (YFilesFeature.java)

5.4 Aplikacja kliencka 23

Geocoder (YGeocoderFeature.java)
 Umożliwia pobranie adresu związanego z podaną długościa i szerokością geograficzna.

• GPS (YGPSFeature.java)

Umożliwa śledzenie pozycji urządzenia za pomocą modułu GPS.

Group (YGroupFeature.java)
 Niezbędny do obsługi zdarzeń grupowych.

• Intent (YIntentFeature.java)
Pozwala wysyłać intencje[8] umożliwiające m. in. uruchamianie innych aplikacji.

• Internet (YInternetFeature.java)
Umożliwia wysyłanie i pobieranie danych z podanego adresu.

Notification (YNotificationFeature.java)
 Umożliwia wyświetlanie powiadomień w interfejsie graficznym urządzenia.

RawPlayer (YRawPlayerFeature.java)
 Umożliwia odtwarzanie dźwięków na podstawie tablicy częstotliwości.

Shortcut (YShortcutFeature.java.java)
 Pozwala na tworzenie skrótów do Recepty na głównym ekranie.

• SMS (YSMSFeature.java) Umożliwia wysyłanie wiadomości SMS oraz reagowanie na wiadomości przychodzące.

Sound (YSoundFeature.java)
 Pozwala odtrzarzać pliki dźwiękowe.

Text (YTextFeature.java)
 Umożliwia wprowadzanie tekstu do recepty z poziomu aplikacji.

- Time (YTimeFeature.java)
- Wifi (YWifiFeature.java)
 Umożliwia włączanie i wyłączanie modułu WiFi urządzenia.

5.4 Aplikacja kliencka

5.4.1 Obsługa Targowiska

Moduł obsługi Targowiska jest odpowiedzialny za wyświetlanie danych dotyczących recept dodanych w aplikacji internetowej oraz pobieranie plików .jar ze skompilowanymi receptami, które następnie są zapisywane na pamięci wewnętrznej urządzenia mobilnego (w celu zachowania tej samej bazy recept w przypadku w którym użytkownik usunie zewnętrzny nośnik pamięci z urządzenia). Informacje o plikach z receptami (ich nazwy oraz ścieżki) przechowywanymi na telefonie zapisywane są po pomyślnym pobraniu w bazie danych.

5.4.2 Obsługa pobranych Recept

W aplikacji klienckiej zrealizowanej w ramach pracy inżynierskiej rozróżniamy dwa typy recept - wbudowane i pobrane z Targowiska. Kod źródłowy recept pierwszego typu jest zawarty w kodzie źródłowym Aplikacji. W przypadku recept pobranych z Targowiska, w celu umożliwienia Aplikacji korzystania z takiej recepty wykorzystywane jest archiwum .jar, zawierające plik .dex (Dalvik Executable) z kodem wykonywalnym zrozumiałym dla maszyny wirtualnej Dalvik. Informacje potrzebne to załadowania kodu recepty (nazwa klasy oraz ścieżka dostępu do pliku .jar) przechowywane są w bazie danych recept pobranych na urządzenie.

5.4.3 Komunikacja serwisu z aplikacją kliencką

W opisie komunikacji między aplikacją kliencką a serwisem recept wykorzystane będą klasy z Android SDK - Messenger, Bundle i interfejs Parcelable. Klasa Messsenger umożliwia przesyłanie danych między procesami. [7] Do opakowania danych wykorzystywana jest klasa Bundle, która przechowuje obiekty i typy prymitywne w postaci mapy. Warto wspomnieć, że aby uzyskać możliwość przechowania obiektu w tej klasie, musi on implementować interfejs Serializable lub Parcelable. Pierwszy z nich umożliwia serializacje obiektów znana z Javy, natomiast drugi został zaimplementowany w Android SDK w celu zwiekszenia wydajności serializacji. W pracy inżynierskiej wykorzystujemy drugi z mechanizmów. Po uruchomieniu serwis recept wystawia obiekt implementujący interfejs IBinder służący do wiązania obiektów klasy Activity z obiektami klasy Service, z którym z kolei jest zwiazany obiekt klasy Messenger zaimplementowany w serwisie recept. Aby ustanowić połączenie, Aktywność musi stworzyć obiekt klasy Intent, sparametryzować go klasą Service z którą nawiązywane jest połączenie i zapewnić obiekt implementujący interfejs ServiceConnection, który reaguje na uzyskanie i zerwanie połączenia, a następnie wywołać metodę bindService jako parametr podając wspomniany wyżej obiekt klasy Intent. Po nawiązaniu połaczenia następuje wymiana obiektów klasy Messenger, dzieki czemu możliwa jest komunikacja w obie strony. Warto dodać, że ten mechanizm komunikacji jest asynchroniczny. Wiadomości wysyłane przez klasę Messenger odbierane są przez klasę Handler, ich zawartość jest interpretowana dzięki wysyłanemu kluczowi, a następnie dane są przekazywane serwisowi recept lub aktywności aplikacji klienckiej w celu dalszego przetwarzania. W pracy inżynierskiej wykorzystano dwie klasy dziedziczące po klasie Handler - ServiceHandler dla obsługi wiadomości przychodzących do serwisu recept i ActivityHandler dla obsługi wiadomości przychodzących do aplikacji klienckiej. W celu rozszerzenia komunikacji o wiadomości których obecna implemetnacja nie przewiduje, należy stworzyć własna klase dziedziczaca po klasie ServiceHandler i we własnej implementacji klasy YAbstractService nadpisać metode getServiceHandler. Podobnie, aby rozszerzyć komunikacje w druga strone należy stworzyć własną klase dziedziczącą po ActivityHandler i użyć go do odbierania wiadomości od serwisu recept.

5.5 Targowisko 25

5.5 Targowisko

Targowisko zaimplementowano w formie aplikacji internetowej. Łączy ono w sobie technologie takie jak PHP, MySQL, HTML, CSS oraz JavaScript. Jedyną różnicą w stosunku do przeciętnych stron internetowych jest integracja z systemem operacyjnym poprzez skrypty powłoki BASH.

Targowisko ma trzy cele:

- 1. Zapewnić prosty w użyciu interfes użytkownika.
- 2. Udostępnić zunifikowany interfejs programowania aplikacji (API) który pozwoli uzyskać dostęp do wszystkich informacji z bazy danych.
- 3. Dać dostęp do skryptów powłoki BASH oraz zapewnić im bezpieczne wykonanie.

W kontekście celów oraz technologii, jako wzór postępowania przyjęto wzorzec projektowy Model-Widok-Kontroler (MVC). Z racji na swoje organizacyjne właściwości, jest on najlepszym wyborem pozwalającym oddzielić logikę od interfejsu.

5.5.1 Wzorzec MVC

Poprzez użycie Wzorca MVC w targowisku, uniemożliwiono technologiom mieszanie się ze sobą. Zjawisko takie jest częstym błędem popełnianym przez twórców aplikacji internetowych. Utrudnia ono w znacznym stopniu rozwój oraz pielengnację kodu. Konsekwencje użycia wzorca MVC, widać najwyraźniej w strukturze katalogowej. Prezentuje ją rysunek 5.1.

W głównym katalogu targowiska znajdują się pliki o rozszerzeniu *php*. Są to kontrolery przetwarzające dane pochodzące od użytkownika. Pozostałe kontrolery znajdują się w podkatalogu *api*. Mają one na celu przetwarzenie żądań kierowanych do API.

Widoki znajdują się w katalogu tmpl. Ich poprawne działanie jest jednak gwarantowane poprzez style oraz skrypty zgromadzone kolejno w podkatalogach css oraz js.

Modele znaleźć można w podkatalogach app oraz sql.

5.5.2 Interfejs graficzny

Do realizacji graficznego interfejsu użytkownika użyto darmowy framework; Twitter Bootstrap. Jest to obszerny zbiór stylów CSS wraz z rzetelną dokumentacją. Pozwala on osobie nie będącej uzdolnionej artystycznie, tworzyć dobrze wyglądające widoki aplikacji.

Framework jest bardzo prosty w użyciu. Po pierwsze, należy dołączyć jego pliki do struktury katalogowej swojej aplikacji. Po drugie, do kodu HTML należy dodać następującą linię:

```
<link href="./css/bootstrap.css" rel="stylesheet">
```

Aby przykładowo utworzyć efektywne menu, do znacznika UL będącego kontenerem dla hiperłączy wystarczy dodać odpowiednie klasy tak jak w przykładzie poniżej:

```
<a href="explore.php">Recipes</a>
```

```
<a href="examples.php">Examples</a>
<a href="upload.php">Upload</a>
<a href="doc" target="_blank">Doclava</a>
<a href="api.php">API</a>
```

Dla lepszego wyobrażenia możliwości oferowanych przez framework, wystarczy spojrzeć na rysunek 5.2.

5.5.3 Edytor Ace

W celu umożliwienia pisania kodu recept z poziomu targowiska, skorzystano z darmowego edytora Ace. Jest to narzędzie dające możliwości znane ze znanych edytorów takich jak Vim czy Eclipse. Napisano je w JavaScript, przez co osadzenie go we własnej aplikacji internetowej ogranicza się do modyfikacji wyłącznie widoków. TODO: more

5.5.4 Skrypt BASH

fi

```
#!/bin/bash
if [ $# -eq 1 ];
then
    # clean
    rm -f recipe.jar
    # build
    javac -source 1.6 -target 1.6 -bootclasspath rt.jar -cp ify.jar:android.jar:rt.jar $1.java ||
    # javac -cp ify.jar:android.jar $1.java || exit 1
    jar cf tmp.jar $1.class
    ./dx --dex --output=classes.dex tmp.jar
    jar cf recipe.jar $1.class classes.dex
    # post-clean
    rm -f *.class
    rm -f classes.dex
    rm -f tmp.jar
    rm -f *.java
    exit 0
else
    echo 'Usage: ./build.sh [recipe class name without .java]'
    exit 2
```

5.5.5 API

5.6 Serwer recept grupowych

5.6.1 Baza danych

5.6.2 Grupy i użytkownicy

Łączenie użytkowników w grupy realizowane jest zapomocą relacji w bazie danych. Każda z grup jest opisana przez swoją unikalną nazwę dzieki której może być w łatwy sposób wyszukana, przy próbie utworzenia grupy o tej samej nazwie zostanie zwrócony wyjatek a z poziomu interfejsu bład walidacji. Tabele reprezentujące grupy i użytkowników połaczone sa za pomoca tabeli pośredniej "groupspermmisions" w której zapisane sa informacje o uprawnieniach jakie posiada użytkownik w grupie. Uprawnienia nadawane sa dla kązdej grupy indywidualnie. Kazdy użytkownik w grupie posiada prawo do wypisywania listy uzytkowników w grupie ora tak prawo do wykonywania czyli możliwosć wysyłania wiadomości do innych uzytkowników w ramach tej grupy oraz zapisywanie własnych danych na serwerze. Twórca grupy dodatkowo posiada wpis z uprawnieniem do dodawania nowych członków.

5.6.3 Kolejka komunikatów

Serwer pośdenicząc w komunikacji odbiera wiadomości, które do czasu wysłania do klienta docelowego są zapisywane w bazie. Wiadomość w bazie jest w formie zserializowanej do ciągu bajtów. Z kazdej wiadomości która zostanie odebrana pobierane są informacje niesbędne do zapisania jej oraz późniejszego zidentyfikowania takie jak nazwy grupy, recepty, użytkownika docelowego i nadawcy.

5.6.4 Parametry

5.7 Protokół komunikacji

Komunikacja aplikacji klienckich oparta jest o ciagłe odpytywanie (ang. polling). Wymiana danych odbywa się przy użyciu tekstowego formatu danych JSON.

5.8 Użyte technologie

W tej części zaprezentowano opis technologii użytych bezpośrednio w implementacji składowych platformy.

• Android

System operacyjny z rodziny Linux przeznaczony dla urządzeń mobilnych. Aktualnie rozwijane przez sojusz biznesowy Open Handset Alliance.

• Android SDK

Platforma programistyczna umożliwiająca tworzenie aplikacji dla systemu Android.

Zawiera wtyczkę do środowiska Eclipse, narzędzia wspierające prace programisty, emulator i biblioteki potrzebne do zbudowania aplikacji. Programy dedykowne platformie pisane są w języku Java i uruchamiane na maszynie wirtualnej Dalvik.

• Apache Commons

• Apache HTTP Server

• Git

Rozproszony oraz wieloplatformowy system kontroli wersji będący wolnym oprogramowaniem.

• HTML 5

• Hibernate

Narzędzie odwzorowań obiektowo-relacyjnych (ang. object-relation mapping, ORM) rozwijany na zasadzie wolnego oprogramowania. Umożliwia odworowania obiektowo-relacyjne, pamięć podręczną, leniwe (ang. Lazy loading), chciwe pobieranie oraz rozproszoną pamięć podręczną.

• JSON

Skrót od JavaScript Object Notation. Jest to lekki, tekstowy format wymiany danych niezależny od języka programowania. Został wybrany ze względu na swoją czytelność i wsparcie ze strony bibliotek programistyzcnych.

• Java

• JavaScript

Skryptowy język oprogramowania stosowany na stronach internetowych.

• Apache Maven

Narzędzie automatycznego budowania oprogramowania dla języka JAVA. Głównymi problemami jakie rozwiązuje Maven przy budowaniu aplikacji są: zarządzanie zależnościami, mozliwość wieloma modułami, wsparcie dla testów.

• MvSQL

System zarządzania relacyjnymi bazami danych. Jest to wolne oprogramowanie szczególnie upodobane przez twórców aplikacji internetowych. Bardzo dobrze współpracuje z językami takimi jak PHP czy Java

• PHP

Obiektowy język programowania dedykowany generowaniu stron internetowych w czasie rzeczywistym. Szczególnie użyteczny w przypadku tworzenia prototypów tudzież niewielkich projektów wymagających stosunkowo niskiego poziomu abstrakcji.

• RESTeasy

Framework oprogramowania służacy do tworzenia aplikacji rozproszonych, oparty na wzorcu architektury oprogramowania Representational State Transfer(REST).

5.9 Użyte narzędzia 29

• SpringFramework

Framework(Szkielet) tworzenia aplikacji w języku Java a w szczególności JavaEE. Do najważniejszych fukcji Springa zalicza się wstrzykiwanie zależności (ang. dependency injection, DI) oraz programowanie aspektowe (ang. aspect-oriented programming, AOP).

• Vaadin

Framework sieciowy służący do tworzenia aplikacji sieciowych w szczególnosci interfejsu użytkownika w oparciu o Google Web Toolkit (GWT) w języku JAVA.

• JUnit

Biblioteka służaca do tworzenia testów jednostkowych w jezyku Java.

5.9 Użyte narzędzia

• Apache Tomcat

Kontener aplikacji sieciowych.

• Eclipse

Popularne zintegrowane środowisko programistyczne (IDE) wspierające głównie język Java (wtyczki pozwalają obsługiwać inne języki).

• Android developer tools

Wtyczka do Eclipse pozwalająca tworzyć aplikacje androidowe. Dodaje takie funkcjonalności jak edycja plików XML odpowiadających za wygląd aplikacji (również w trybie graficznym) czy debugowanie na telefonach oraz emulatorze.

• String Tool Suite

Zintegrowane środowisko programistyczne oparte o Eclipsa dostosowany do Spring-Framework.

• Emacs

Popularny, w pełni rozszerzalny edytor tekstowy spotykany głównie w systemach operacyjnych z rodziny Unix.

• Git bash for windows

Narzędzie umożliwiające używanie Gita z linii poleceń w systemie Windows poprzez wbudowane środowisko MinGW.

• Github

Serwis internetowy gromadzący społeczność programistów z całego świata. Służy jako hosting dla otwartoźródłowych projektów zarządzanych za pomocą systemu Git. Udostępnia szereg narzędzi wspierających - system śledzenia zadań, budowa statystyk.

• Latex

• Linux

Rodzina systemów operacyjnych będących wolnym oprogramowaniem oraz używajnących jądra Linux.

- Notepad++
 Prosty edytor tekstowy umożliwiający kolorowanie składni w wielu językach.
- Przeglądarki internetowe Google Chrome, Mozilla Firefox, Opera
- Windows

5.10 Urządzenia mobilne

Aplikacja była testowana na następujących urządzeniach mobilnych:

- LG Swift GT540
 - Procesor: Qualcomm MSM7227 600 MHz Pamięć RAM: 256 MB System operacyjny: Android 4.0.1 (Cyanogen mod)
- Media-Droid IMPERIUS EN3RGY MT7013 Procesor: dwurdzeniowy, 1GHz ARM7 MTK6577 Pamięć RAM: 256 MB System operacyjny: Android 4.1.2
- Motorola Defy MB525
 - Procesor: TI OMAP3610 800 MHz Pamięć RAM: 512 MB System operacyjny: Android 4.3.1 (Cyanogen mod)
- Sony LT18 Xperia Arc S
 - Procesor: Qualcomm MSM8255T 1,40 GHz Pamięć RAM: 512 MB System operacyjny: Android 4.0.4
- Samsung Galaxy Mini GT-S5570
 - Procesor: Qualcomm MSM7227 600 MHz Pamięć RAM: 384 MB System operacyjny: Android $2.2\,$

5.11 Opis pakietów

5.11.1 Pakiety Aplikacji

pl.poznan.put.cs.ify.app - główny pakiet Aplikacji. pl.poznan.put.cs.ify.jars - pakiet odpowiedzialny za zarządzanie plikami .jar zawierającymii recepty pobrane z Targowiska. pl.poznan.put.cs.ify.core - pakiet odpowiedzialny za zarządzanie dostępnymi i aktywowanymi Receptami. pl.poznan.put.cs.ify.appify.receipts - pakiet zawierający Recepty wbudowane w Aplikację. pl.poznan.put.cs.ify.app.ui - pakiet zawierający kontrolki interfejsu użytkownik. pl.poznan.put.cs.ify.app.ui.params - pakiet zawierający kontrolki interfejsu użytkownika wykorzystywane do wprowadzania parametrów przy inicjalizacji Recepty. pl.poznan.put.cs.ify.app.market - pakiet odpowiedzialny za pobieranie danych z Targowiska i wyświetlanie ich. pl.poznan.put.cs.ify.app.fragments - pakiet zawierający widoki ekranów aplikacji.

5.11 Opis pakietów 31

5.11.2 Pakiety Biblioteki

pl.poznan.put.cs.ify.api - pakiet główny Biblioteki. pl.poznan.put.cs.ify.api.exceptions - pakiet zawierający wyjątki, które mogą być rzucane przez metody z Biblioteki. pl.poznan.put.cs.ify.api.fea - pakiet zawietający Podfunkcjonalności i Zdarzenia. pl.poznan.put.cs.ify.api.group - pakiet odpowiedzialny za obsługę Recept Grupowych. pl.poznan.put.cs.ify.api.log - pakiet odpowiedzialny za obsługę logowania i domyślny widok logów. pl.poznan.put.cs.ify.api.params - pakiet zawierający typy parametrów wykorzystywanych przez Recepty. pl.poznan.put.cs.ify.api.security - pakiet odpowiedzialny za moduł uprawnień Biblioteki. pl.poznan.put.cs.ify.api.types - pakiet zawierający typy danych wykorzystywanych przez Biblioteke.

5.11.3 Pakiety Serwera

pl.poznan.put.cs.ify.webify - pakiet główny serwera. pl.poznan.put.cs.ify.webify.data.dao - pakiet zawierający warstwe dostępu do danych. pl.poznan.put.cs.ify.webify.data.entity - pakiet zawierający klasy odwzorowywane na bazę danych. pl.poznan.put.cs.ify.webify.data.enums

- pakiet zawierający potrzebne w bazie danych typy wyliczeniowe(np. lista ról). pl.poznan.put.cs.ify.webify
- pakiet główny graficznego interfejsu użytkownika. pl.poznan.put.cs.ify.webify.gui.windows
- paiet zawierający wszytskie okna aplikacji sieciowej. pl.poznan.put.cs.ify.webify.gui.components
- pakiet zawierający komponenty użyte w aplikacji. pl.poznan.put.cs.ify.webify.gui.session
- pl.poznan.put.cs.ify.webify.service pakiet zawierający logikę. pl.poznan.put.cs.ify.webify.rest
- pakiet zawerajacy obsługę zapytań typu REST. pl.poznan.put.cs.ify.webify.utils pakiet, w którym przechowywane są funkcje pomocnicze używane w całym projkcie.

```
scony@scony-netbook:~/Inzynierka$ tree marketify/ -L 1
marketify/
    api
     api.php
    app
bootstrap
CHMOD.md
     CSS
    doc
    examples.php
explore.php
     fonts
     fork.php
futureIdeas.md
     gfx
     index.php
     js
     Makefile
     mock
     README.md
     recipe.php
     sql
     tmpl
     upload.php
13 directories, 11 files
```

Rysunek 5.1: Struktura katalogowa targowiska

Recipe repository

Our repository contains all recipes that ever existed. You can access all of them in order to download or to fork

Rate	Name	Description
4.00	YSampleEmptyRecipe	Sample recipe doing nothing
4.00	YSampleGroupSMS	Sample recipe forwarding all received SMS to group and showing as notifications and saves to logs.
3.00	YSampleFindFriend	Sample recipe tracking position of people in group and sending notification to people who are near. Uses GPS, Group and Notification.
3.00	YSampleWifiOffWhenLowBattery	Sample recipe turning off WiFi connection when battery is low.
1.00	YSampleAccelerometerNotification	Sample recipe reading data from Accelerometer and showing notification if it's low enough.
1.00	YSampleAccelerometerSMS	Sample recipe reading data from Accelerometer and Sending SMS if it's high enough.
1.00	YSampleCalls	Simple recipe, that discards all incoming calls.
1.00	YSampleCallsSMS	Simple recipe, that discards all incoming calls and sends SMS to caller.
1.00	YSampleGPSGeocoderSMS	Recipe activated by receiving SMS with given text (MESSAGE param) reading location from GPS, converting it to address and sending SMS.
1.00	YSampleRawPlayerAccelerometer	Sample recipe using YRawPlayer play sounds with frequency based on YAccelerometr

Rysunek 5.2: Framework Twitter Bootstrap zastosowany do widoku listy recept targowiska

```
Code
                   import pl.poznan.put.cs.ify.api.*;
import pl.poznan.put.cs.ify.api.exceptions.*;
import pl.poznan.put.cs.ify.api.features.*;
import pl.poznan.put.cs.ify.api.features.events.*;
import pl.poznan.put.cs.ify.api.group.*;
import pl.poznan.put.cs.ify.api.log.*;
import pl.poznan.put.cs.ify.api.params.*;
import pl.poznan.put.cs.ify.api.security.*;
import pl.poznan.put.cs.ify.api.ypes.*;
import pl.poznan.put.cs.ify.api.YEvent;
import pl.poznan.put.cs.ify.api.YEvent;
import pl.poznan.put.cs.ify.api.features.YSMSFeature;
import pl.poznan.put.cs.ify.api.features.events.YAccelerometerEvent;
import pl.poznan.put.cs.ify.api.params.YParamList;
import pl.poznan.put.cs.ify.api.params.YParamList;
import pl.poznan.put.cs.ify.api.params.YParamType;
         10
        11
12
        13
14
        15
16
17
18
        19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
30
31
32
33
34
                     public class YAccelerometerSMS extends YReci {
                                 private boolean alreadySend = fals YRecipe
                                                                                                                                                                                                                                          if{y}
                                                                                                                                       ArrayStoreException
                                                                                                                                                                                                                                    keyword
                                                                                                                                      TypeNotPresentException
                                public long requestFeatures() {
    return Y.SMS | Y.Accelerometer;
                                 @Override
                                 public void requestParams(YParamList params) {
                                             params.add("SEND_TO", YParamType.Number, "");
                                                                                                                          Submit H
```

Rysunek 5.3: Edytor Ace oferuje między innymi kolorowanie składni oraz autouzupełnianie

Rozdział 6	

Testy oraz wyniki?

Zakończenie

.1 TODO

Cykl życia recepty i feature'a (ogólnie, rysunki, w architekturze) /sikor Dokładny opis deaktywacji recepty (implementacja) /alx Podfunkcjonalności do sekcji o blibliotece - ogólny opis + te z przewodnika usera. Przypadki użycia /alx Wymagania pozafunkcjonalne /alx UML Serwisu i okolic /sikor Schemat komunikacji - aplikacja <-> serwis /sikor - z serwerem Tworzenie jarów - rozszerzyć /sikor Apache commons, latex - dopisać lub wyjebać narzędzia - android support v4

Bibliografia

- [1] Projekt on $\{X\}$ http://www.onx.ms/#!findOutMorePage. Ostatnio odwiedzone 6/02/13.
- [2] C. Walls. Spring in action, 3rd edition. Manning Publication Co, 2011.
- [3] Vaadin https://vaadin.com/book/vaadin6/-/page/preface.html
- [4] E. Gamma. Design Patterns, First edition. Person Education, Inc, 1995.
- [5] The Reflection API http://docs.oracle.com/javase/tutorial/reflect/index.html Ostatnio odwiedzone 31.01.2014
- [6] Android API Guide Service http://developer.android.com/guide/components/services.html Ostatnio odwiedzone 31.01.2014
- [7] Android API Guide Messenger http://developer.android.com/guide/components/bound-services.htmlMessenger Ostatnio odwiedzone 31.01.2014
- [8] Android API Guide Intents and Intent Filters http://developer.android.com/guide/components/intents-filters.html Ostatnio odwiedzone 31.01.2014
- [9] Introducing Google Play: All your entertainment, anywhere you go http://googleblog.blogspot.com/2012/03/introducing-google-play-all-your.html
 Ostatnio odwiedzone 31.01.2014